

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen onder meer:

Werkgroep S.O.S. (Stop Overlast Seppe), gevestigd te St. Willebrord,
verzoeker,

en

de Minister van Verkeer en Waterstaat, handelend in overeenstemming met de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 1996 heeft verweerder onder intrekking van de aanwijzing van 24 juni 1975, nr. LT/23232, de aanwijzing van het luchtvaartterrein Seppe opnieuw vastgesteld.

Bij uitspraak van 6 augustus 1998, no. E01.97.0268, heeft de Afdeling het besluit van verweerder tot ongegrondverklaring van de tegen dit aanwijzingsbesluit gerichte bezwaarschriften vernietigd.

Bij besluit van 28 april 2000, verzonden op dezelfde datum, heeft verweerder opnieuw beslissend op de bezwaarschriften deze wederom ongegrond verklaard en het aanwijzingsbesluit ongewijzigd gehandhaafd.

Tegen het besluit van 28 april 2000 heeft onder meer verzoeker bij brief van 30 mei 2000, bij de Raad van State ingekomen op 7 juni 2000, beroep ingesteld.

Bij brief van 30 mei 2000, bij de Raad van State ingekomen op 7 juni 2000, heeft verzoeker de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 11 augustus 2000, waar verzoeker, vertegenwoordigd door dr. J.P.A. Zuidgeest, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. G.H.H. Bisschoff, zijn verschenen.

Voorts zijn als partij gehoord de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, vertegenwoordigd door mr. W.J.A. Vellekoop, en de N.V. Vliegveld Seppe, vertegenwoordigd door M.P. Kerstens, directeur en J.W. Ossebaard, havenmeester.

2. Overwegingen

2.1. Het oordeel van de Voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.2. Verzoeker vraagt een voorlopige voorziening ten aanzien van de in artikel 6 van het aanwijzingsbesluit vermelde geluidszone die op de kaart in bijlage D, behorende bij dat besluit is aangegeven. Verzoeker betoogt dat deze geluidszone te hoog is berekend, op basis van 70.000 vliegbewegingen per jaar van het type 1992. Nu vanaf 1 januari 2000 de n.v. vliegveld Seppe het aantal vliegbewegingen niet meer vrijwillig zal beperken tot 55.000 per jaar, maar gebruik wil maken van de volledige geluidszone, is verzoeker van mening dat zijn belang een voorlopige voorziening vordert tot de Afdeling uitspraak zal hebben gedaan in het geding.

2.3. In artikel 6 van het aanwijzingsbesluit van het vliegveld Seppe van 15 oktober 1996, dat bij het bestreden besluit ongewijzigd is gehandhaafd, is de geluidszone vermeld zoals die ten tijde van het nemen van het aanwijzingsbesluit in 1996 gold als grenswaarde voor de maximaal toelaatbare geluidbelasting voor kleine luchtvaartterreinen als Seppe. Deze waarde bedroeg op dat moment 50 geluidsbelastingseenheden kleine luchtvaart (hierna: bkl).

Bij Koninklijk besluit van 19 juli 1997, Stb 353, in werking getreden op 1 oktober 1997, is deze grenswaarde ingevolge artikel 4 van het Besluit geluidsbelasting kleine luchtvaart met ingang van 1 januari 2000 gewijzigd in 47 bkl.

2.3.1. In het bestreden besluit dat op 28 april 2000 is genomen, maakt verweerder geen melding van het feit dat hij bij besluit van 9 december 1999, nr. DGRLD/VI/L 99.350220, gepubliceerd in de Staatscourant van 2000, nr. 4, in artikel 6, eerste lid, van het aanwijzingsbesluit van het vliegveld Seppe de waarde '50' heeft vervangen door '47' en de geluidszonekaart in bijlage D van het aanwijzingsbesluit heeft vervangen. Verweerder heeft mitsdien het aanwijzingsbesluit van 15 oktober 1996 niet ongewijzigd gehandhaafd, zoals in het bestreden besluit is vermeld. Nu verweerder dit aanwijzingsbesluit heeft gewijzigd hangende een daartegen gerichte bezwaarschriftprocedure, kan het beroepschrift van verzoeker ingevolge artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht geacht worden tevens te zijn gericht tegen dit wijzigingsbesluit.

2.4. Verweerder stelt zich ten aanzien van het betoog van verzoeker, dat de geluidszone ten onrechte op basis van 70.000 vliegbewegingen per jaar van het type 1992 is berekend, op het standpunt dat dit aantal bewegingen een compromis is tussen de wens van de exploitant van het vliegveld en de wensen van de provincie Noord-Brabant en de rond Seppe liggende gemeenten. Bij een kleinere geluidsruijnte vanaf 2000 komen volgens verweerder de overlevingskansen van de op het luchtvaartterrein gevestigde bedrijven in gevaar, nu vanaf die datum de capaciteit van de geluidszone - bij gelijkblijvende vluchvloot - door de aanscherping van de grenswaarde naar 47 bkl al wordt gehalveerd. Een teruggang van 55.000 vliegbewegingen - zoals tot 1 januari 2000 feitelijk is gehanteerd - naar 27.500 biedt volgens verweerder te weinig ruimte voor de bedrijven op Seppe voor een gezonde exploitatie. Verweerder heeft bepleit het verzoek om voorlopige voorziening niet in te willigen.

2.5. De Voorzitter overweegt dat de bij het bestreden besluit gehandhaafde (hernieuwde) aanwijzing van het vliegveld Seppe ingevolge artikel 27, tweede lid, van de Luchtvaartwet in overeenstemming moet zijn met een van kracht zijnd plan als bedoeld in artikel 2a van de Wet op de Ruimtelijke Ordening. De in dit verband van belang zijnde planologische kernbeslissing Structuurschema Burgerluchtvaartterreinen is bij Wet van 17 december 1998 met terugwerkende kracht tot 6 september 1993 en tot vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze wet (30 december 1998) aangemerkt als zodanig plan. Uit hoofdstuk 4 van dit Structuurschema blijkt dat het beleid van het Rijk ten aanzien van de kleine luchtvaart is gericht op bestendiging van de mogelijkheden voor het beoefenen van luchtvaart met kleine eenheden, zowel met een zakelijk als met een recreatief motief, en voorts dat de regering er van uitgaat dat de voorzieningen voor de kleine luchtvaart op de grote en kleine luchtvaartterreinen toereikend zullen zijn voor de ontwikkeling binnen de planperiode. Het beleid ter bestrijding van de geluidhinder door vliegtuigen is blijkens

hoofdstuk 5 gericht op verscherping van de normen voor geluidproductie van vliegtuigen, het voorschrijven van vliegprocedures en zonodig een beperking van het gebruik van het luchtvaartterrein, en bescherming van de ontvanger tegen vliegtuighinder door maatregelen die kunnen worden getroffen in het kader van de zonering van het betreffende vliegveld.

2.5.1. De Voorzitter concludeert uit het vorenstaande dat het Structuurschema beleidsmatig uitgaat van een bestendiging van het bestaande gebruik van de kleine luchtvaarterreinen zoals Seppe en niet van een groei van de luchtvaartactiviteiten. Van de juistheid van het standpunt van verweerder en van de n.v. vliegveld Seppe, die uit de passage in hoofdstuk 7 van het Structuurschema luidende "Bij de keuze van dit beleid is uitgegaan van de mogelijkheid tot volledige benutting van de bestaande faciliteiten,....", afleiden dat het rijksbeleid voorziet in een groei binnen de bestaande voorzieningen, is de Voorzitter niet overtuigd. Daarmee zou naar de Voorzitter voorshands van oordeel is de doelstelling tot bestendiging van het bestaande gebruik en van een beperking van de geluidhinder, sterk onder druk komen te staan.

De Voorzitter acht het dan ook passend dat hangende het onderzoek door de Afdeling het huidige gebruik dat van het vliegveld Seppe wordt gemaakt, niet wordt vergroot.

2.5.2. In het gebruiksplan voor het vliegveld Seppe voor het jaar 2000 is volgens mededeling ter zitting voor de berekening van de geluidbelasting uitgegaan van 58.000 vliegbewegingen per jaar, hetgeen volgens partijen, ingeval meer vliegtuigen van de lichtste categorie opstijgen of landen en bovendien op de tijden dat er geen of weinig straffactoren gelden, ertoe kan leiden dat binnen de geluidscontour van 47 bkl wellicht zelfs 70.000 vliegbewegingen zullen kunnen worden gerealiseerd. Noch verweerder noch de n.v. vliegveld Seppe hebben ter zitting de Voorzitter verdergaand inzicht kunnen of willen geven op welke wijze het aantal vliegbewegingen en de (berekende) geluidsbelastingseenheden zich grosso modo met elkaar verhouden. Evenmin zijn andere gegevens verstrekt waarop de Voorzitter een 'stand still' kan baseren. Op deze wijze is het de Voorzitter niet anders mogelijk dan schattenderwijs het door hem passend geachte huidige gebruik dat van het vliegveld Seppe wordt gemaakt, te bepalen. De Voorzitter neemt hiervoor als uitgangspunt het aantal vliegbewegingen zoals dat over 1999 gerapporteerd is.

2.5.3. Ervan uitgaande dat dit laatste aantal het huidige gebruik van het vliegveld weerspiegelt, treft de Voorzitter na te melden voorlopige voorziening.

2.6. Verweerders dienen voorts op na te melden wijze te worden veroordeeld in de proceskosten van verzoeker.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. treft de voorlopige voorziening dat met inachtneming van de 47 bkl geluidszone, zoals deze voor het luchtvaartterrein Seppe is bepaald bij het besluit van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 9 december 1999, nr. DGR/LD/VI/L 99.350220, daarenboven het aantal vliegbewegingen binnen het luchtvaartterrein het aantal van 61.863 per jaar niet mag overschrijden;
- II. veroordeelt de Minister van Verkeer en Waterstaat in de door verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek gemaakte proceskosten tot een bedrag van f 79,40; het bedrag dient door de Staat der Nederlanden (Ministerie van V&W te worden betaald aan verzoeker;
- III. gelast dat de Staat der Nederlanden (Ministerie van V&W aan verzoeker het door hem voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht (f 450) vergoedt.

Aldus vastgesteld door dr. J.C.K.W. Bartel, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van E.J. Nolles, ambtenaar van Staat.

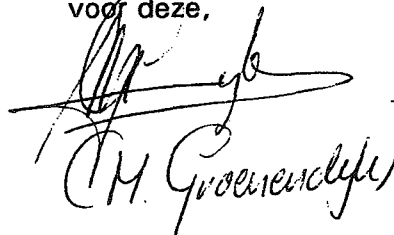
w.g. Nolles
Voorzitter

w.g. Bartel
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op **29 AUG. 2000**

235-291.
Verzonden: **29 AUG. 2000**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

(M. Groenewold)